

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Zabrze w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Adam Budowicz

Protokolant Magdalena Kral

po rozpoznaniu w dniach: 17.01.2022 r., 23.02.2022r. i 11.04.2022r. sprawy:

1. **S. W.**, c. G. i J. z d. S., ur. (...) w Z.

oskarżonej o to, że:

w niustalonym okresie do dnia 20 kwietnia 2021 roku w Z. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) znęcała się nad psem rasy O. Niemiecki poprzez niehumanitarne traktowanie, utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach bytowania w tym w stanie rażącego zaniedbania, nieleczonej choroby oraz bez odpowiedniego pokarmu co doprowadziło do bezpośredniego zagrożenia jego zdrowia, a nawet życia,

tj. o czyn z art. 35 ust 1a Ustawy o ochronie zwierząt

2. **K. K. (1)**, s. D. i M. z d. B., ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

I. w niustalonym okresie do dnia 20 kwietnia 2021 roku w Z. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. W. znęcał się nad psem rasy O. Niemiecki poprzez niehumanitarne traktowanie, utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach bytowania w tym w stanie rażącego zaniedbania, nieleczonej choroby oraz bez odpowiedniego pokarmu co doprowadziło do bezpośredniego zagrożenia jego zdrowia, a nawet życia,

tj. o czyn z art. 35 ust 1a Ustawy o ochronie zwierząt;

II. w dniu 1 lipca 2021 roku przy ul. (...) na klatce schodowej kierował groźby pozbawienia życia wobec P. F., które to wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.;

III. w dniu 7 czerwca 2021 roku w Z. przy ul. (...) poprzez uderzenie pięścią w twarz oraz kopnięcie w okolice żeber P. F. spowodował u niego obrażenia w postaci złamania prawych żeber VI, VII, IX, X, które to obrażenia skutkowały naruszeniem prawidłowych czynności narządów ciała P. F. na okres powyżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

o r z e k a:

1. uznaje oskarżoną **S. W.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, przy czym ustala, iż oskarżona nie działała wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), tj. występku z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt i za to, na mocy art. 35 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt

- 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. skazuje ją na **karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności** poprzez wykonywanie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30 (trzydzieści) godzin miesięcznie**;
2. na mocy art. 35 ust. 3a i 4b ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 roku orzeka wobec **S. W.** tytułem środka karnego zakaz posiadania wszelkich zwierząt na okres 3 (trzech) lat od uprawomocnienia się wyroku;
3. na mocy art. 35 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt orzeka wobec oskarżonej **S. W.** nawiązkę w kwocie 1.000,00 (jeden tysiąc) złotych na rzecz Towarzystwa (...) w (...) Oddział w Z.;
4. uniewinnia oskarżonego **K. K. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, tj. występku z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt;
5. uznaje oskarżonego **K. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 190 § 1 k.k. i za to na mocy art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. skazuje go na karę **6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności** polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym**;
6. uznaje oskarżonego **K. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 157 § 1 k.k. i za to na mocy art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. skazuje go na karę **10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności** polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym**;
7. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu **K. K. (1)** za powyższe przestępstwa karę łączną w wymiarze **1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności** polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym**;
8. na mocy art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. K. (1)** na rzecz pokrzywdzonego P. F. nawiązkę w kwocie 1.000,00 (jeden tysiąc) złotych;
9. na mocy art. 41a § 1 i § 4 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. K. (1)** zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym P. F. i zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego P. F. na odległość nie mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów przez okres 3 (trzech) lat;
10. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. (2) kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście złotych i 92/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu **K. K. (1)** z urzędu;
11. na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od obu oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące wydatki w kwocie po 698,00 (sześćset dziewięćdziesiąt osiem) złotych oraz opłaty sądowe w wysokości 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych od oskarżonej **S. W.** i wysokości 300,00 (trzysta) od oskarżonego;
12. na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu **K. K. (1)** w pkt I aktu oskarżenia z art. 35 ust 1a Ustawy o ochronie zwierząt obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1534/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. W.	czyn zarzucany: w nieustalonym okresie do dnia 20 kwietnia 2021 roku w Z. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) znęcała się nad psem rasy O. Niemiecki poprzez niehumanitarne traktowanie, utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach	

		<p>byтовania w tym w stanie rażącego zaniedbania, nieleczonej choroby oraz bez odpowiedniego pokarmu co doprowadziło do bezpośredniego zagrożenia jego zdrowia, a nawet życia, tj. o czyn z art. 35 ust 1a Ustawy o ochronie zwierząt</p> <p>czyn przypisany:</p> <p>uznaje oskarżoną S. W. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, przy czym ustala, iż oskarżona nie działała wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), tj. występku z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt</p>	
1.1.2.	K. K. (1)	<p>czyn zarzucany:</p> <p>I. w nieustalonym okresie do dnia 20 kwietnia 2021 roku w Z. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. W. znęcał się nad psem rasy O. Niemiecki poprzez niehumanitarne traktowanie, utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach byтовania w tym w stanie rażącego zaniedbania, nieleczonej choroby oraz bez odpowiedniego pokarmu co doprowadziło do bezpośredniego zagrożenia jego zdrowia, a nawet życia, tj. o czyn z art. 35 ust 1a Ustawy o ochronie zwierząt</p>	

czyn przypisany:

uniewinnia oskarżonego **K. K. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, tj. występku z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt

czyn zarzucany:

II. w dniu 1 lipca 2021 roku przy ul. (...) na klatce schodowej kierował groźby pozbawienia życia wobec P. F., które to wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

czyn przypisany:

uznaje oskarżonego **K. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 190 § 1 k.k.

czyn zarzucany:

III. w dniu 7 czerwca 2021 roku w Z. przy ul. (...) poprzez uderzenie pięścią w twarz oraz kopnięcie w okolice żeber P. F. spowodował u niego obrażenia w postaci złamania prawych żeber VI, VII, IX, X, które to obrażenia skutkowały naruszeniem prawidłowych czynności narządów ciała P. F. na

		okres powyżej 7 dni, tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k. czyn przypisany: uznaje oskarżonego K. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 157 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 03 marca 2021 roku Towarzystwo (...) w (...) Oddział w Z. otrzymało anonimowe zgłoszenie o zaniedbanym psie, którego właścicielką okazała się S. W.. Niezwłocznie została podjęta interwencja przez inspektorów (...), w czasie której spostrzeżono, iż pies rasy owczarek niemiecki był zbyt chudy, albowiem pomimo długiej sierści widoczne były kości żeber i bioder. W związku z tym polecono oskarżonej pilną wizytę u lekarza weterynarii oraz wykonanie badań krwi, odrobaczenie psa i zmianę jego żywienia. W dniu 20 kwietnia 2021 roku pies pogryzł partnera życiowego oskarżonej i funkcjonariusze Policji przekazali psa do schroniska (...) w Z.. W schronisku ustalono, że właścicielka nie podjęła leczenia psa i w związku z tym zdecydowano o	- zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami - zeznania świadka P. M. - wyjaśnienia oskarżonej S. W. - wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1)	1-42 43-44 i 185-186 52-53 i 160 58-59 i 160-161	

<p>jego diagnostyce. W wyniku badań ustalono całkowite wyniszczenie organizmu psa na skutek niedożywienia, liczne wyłysienia, owrzodzenia, nadżerki skóry oraz strupy na głowie i większej części tułowia. Stan psa wskazywał na zaniedbania ze strony właścicielki i narażenie psa na długotrwałe cierpienia skutkujące wyniszczeniem organizmu, co skutkowało złożeniem przez (...) zawiadomienia o popełnieniu przez oskarżoną przestępstwa określanego jako znęcanie się nad zwierzęciem.</p>			
<p>2. W dniu 07 czerwca 2021 roku około godz. 15:30 P. F. wraz z synem konkubiny wracał do domu. Będąc w pobliżu miejsca zamieszkania został zaatakowany przez K. K. (1), który uderzył go pięścią w twarz, a następnie kopnął w okolice żeber. W wyniku pobicia pokrzywdzony doznał urazów w postaci złamania żeber prawych VI, VII, IX i X, które spowodowały u niego naruszenie prawidłowych czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni. O zdarzeniu poinformowano Policję. Pokrzywdzony był hospitalizowany na Oddziale (...) Ogólnej Szpitala Miejskiego w Z. w okresie od 07-09.06.2021r. Po upływie kilkunastu dni,</p>	<p>- zeznania pokrzywdzonego P. F. - zeznania świadka J. B. - opinia sądowo-lekarska - wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>99-100, 106-107 i 161 110-111 i 162 119 124-125 i 160-161</p>	

oskarżony wraz z towarzyszącym mu mężczyzną w dniu 01 lipca 2021 roku dobijał się do mieszkania P. F. i groził mu pozbawieniem życia. Pokrzywdzony obawiał się realizacji groźby i zawiadomił Policję. Przed przybyciem funkcjonariuszy, oskarżony oddalił się z miejsca zdarzenia.			
3. Oskarżona S. W. i oskarżony K. K. (1) byli już karani sądownie.	- dane o karalności	69-70, 136, 158-159 i 176-177	
4. W czasie popełnienia zarzucanych im czynów oskarżona S. W. i oskarżony K. K. (1) mieli w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i w pełni zachowaną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem.	- opinie sądowo-psychiatryczne	76-78, 86-88 i 93-95	
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.2.	K. K. (1)	czyn zarzucany: I. w nieustalonym okresie do dnia 20 kwietnia 2021 roku w Z. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. W. znęcał się nad psem rasy O. Niemiecki	

		<p>poprzez niehumanitarne traktowanie, utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach bytowania w tym w stanie rażącego zaniedbania, nieleczonej choroby oraz bez odpowiedniego pokarmu co doprowadziło do bezpośredniego zagrożenia jego zdrowia, a nawet życia, tj. o czyn z art. 35 ust 1a Ustawy o ochronie zwierząt</p> <p>czyn przypisany:</p> <p>uniewinnia oskarżonego K. K. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, tj. występku z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
K. K. (1) w nieustalonym okresie do dnia 20 kwietnia 2021 roku w Z. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. W. znęcał się nad psem rasy O. Niemiecki poprzez niehumanitarne traktowanie, utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym w stanie rażącego zaniedbania, nieleczonej choroby oraz bez odpowiedniego pokarmu, co doprowadziło do bezpośredniego	Brak jakichkolwiek dowodów potwierdzających te fakty.		

zagrożenia jego zdrowia, a nawet życia.			
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.1.2.	- zeznania świadka P. M.	Treść zeznań jasna, logiczna. Świadek konkretnie wskazała na czym polegało niewłaściwe zachowanie oskarżonej polegające na zaniedbaniu psa i nieleczeniu jego chorób. Wskazała, że nieleczona choroba psa była długotrwała i pies był utrzymywany w stanie rażącego zaniedbania. Zeznania tego świadka w części dotyczącej zachowania oskarżonej są dla Sądu wiarygodne, treść zeznań poparta załączoną do akt dokumentacją.	
	- zeznania pokrzywdzonego P. F. i zeznania świadka J. B.	Również zeznania tych świadków są wiarygodne, albowiem są jasne, konsekwentne, wzajemnie zbieżne i częściowo zgodne nawet z wyjaśnieniami oskarżonego odnośnie czynu z art. 157 § 1 k.k.. Brak przesłanek, które wskazywałyby, iż pokrzywdzony P. F. i jego partnerka życiowa pomawiali oskarżonego, bądź też aby go nadmiernie obciążali zarówno co do kierowania	

		<p>wobec pokrzywdzonego groźby karalnej, jak i spowodowania obrażeń ciała, co zostało udokumentowane dołączoną do akt opinią sądowo-lekarską.</p>	
	<p>- wyjaśnienia oskarżonych</p>	<p>Oskarżona S. W. częściowo przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Przyznała, że zaniedbała psa, gdyż go nie wykastrowała i nie leczyła gdy miał alergię. Przyznała także, iż początkowo podawała psu nieodpowiedni pokarm. W tej części jej wyjaśnieniom dano wiarę, gdyż korelują one z innymi dowodami obciążającymi oskarżoną, w tym z zeznaniami świadka P. M.. Zeznania tego świadka poparte załączoną do akt dokumentacją zezwalają na stwierdzenie, iż umniejszanie przez oskarżoną swojej winy to obrona przez nią linia obrony zmierzająca do pomniejszenia swojej odpowiedzialności karnej.</p> <p>Oskarżony K. K. (1) konsekwentnie zaprzeczał aby znęcał się nad psem i odnośnie czynu z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt de facto odmówił składania wyjaśnień. Odnośnie tego czynu Sąd uznał, iż w sprawie brak jakichkolwiek nie budzących wątpliwości dowodów obciążających oskarżonego i dlatego od</p>	

		<p>popelnienia tego czynu go uniewinnił. Nadto oskarżony zaprzeczył aby groził P. F. pozbawieniem życia, natomiast przyznał się do tego, że uderzył pokrzywdzonego w twarz z pięści i kopnął go w zębra. Mając na względzie wiarygodne zeznania świadków P. F. i J. B., Sąd nie dał wiary oskarżonemu, iż nie groził pokrzywdzonemu, uznając jego wyjaśnienia w tej części za obraną linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej, bądź co najmniej do jej umniejszenia.</p>	
	<p>- zawiadomienie o możliwości popelnienia przestępstwa wraz z załącznikami oraz opinia sądowo-lekarska</p>	<p>Załączone do zawiadomienia o przestępstwie dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania. Natomiast opinia sądowo-lekarska została sporządzona przez kompetentną osobę, treść opinii również nie kwestionowana.</p>	
1.1.3.	<p>- dane o karalności</p>	<p>Dokumenty urzędowe, których treść i autentyczność nie budzi wątpliwości.</p>	
1.1.4.	<p>- opinie sądowo-psychiatryczne</p>	<p>Opinie sporządzone w oparciu o obowiązujące przepisy prawa i przez osoby posiadające wymagane uprawnienia.</p>	
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1 5 i 6	S. W. K. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Analizując zachowanie oskarżonej S. W. Sąd uznał, że wypełniła ona znamiona ustawowe zarzucanego jej czynu określanego w doktrynie jako znęcanie się nad zwierzętami. Dobrami chronionymi przez art. 35 ustawy o ochronie zwierząt jest życie zwierząt oraz ich wolność od niekoniecznego bólu i cierpienia. Za dodatkowy przedmiot ochrony art. 35 powołanej ustawy można uznać względy moralności publicznej, które sprzeciwiają się nieuzasadnionemu znęcaniu się nad</p>			

zwierzętami. Pojęcie znęcania się nad zwierzęciem jest pojęciem normatywnym zdefiniowanym w art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt i rozumie się je jako zadawanie albo świadome dopuszczenie do zadawania bólu lub cierpień, a w szczególności znęcaniem jest między innymi utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania w stanie rażącego zaniedbania oraz nieleczonej choroby. Znęcanie się jest z reguły działaniem, aczkolwiek nie zawsze, gdyż zaniechanie, np. niepodawanie zwierzęciu wody, może być uznane za znęcanie się nad nim, jeżeli powoduje cierpienie. Przepisy z art. 35 należą do kategorii powszechnych, które może popełnić każdy. Sprawcą tego przestępstwa może być także właściciel. Regulacje ustawy o ochronie zwierząt oznaczają ograniczenie prawa własności w rozumieniu art. 140 k.c.. Właścicielowi niewątpliwie nie wolno znęcać się nad zwierzęciem. Zgodnie z orzecznictwem sądowym zarzut niewłaściwych warunków bytowania wymaga świadomego zachowania sprawcy, który zdaje sobie sprawę z następstw swojego zachowania, przetrzymywania zwierząt

w miejscach narażających ich na uszkodzenie ciała i powodujące cierpienie. Przepięstwo znęcania się nad zwierzętami może być popełnione wyłącznie umyślnie z zamiarem bezpośrednim, co w niniejszej sprawie bezsprzecznie miało miejsce, albowiem oskarżona świadomie nie leczyła psa i nie dbała o niego pomimo zaleceń inspektorów (...).

Oceniając z kolei zachowanie oskarżonego Sad uznał, że powodując u pokrzywdzonego P. F. obrażenia trwające dłużej niż 7 dni, oskarżony swoim zachowaniem wypełnił treść dyspozycji art. 157 § 1 k.k. (czyn III), dopuszczając się przestępstwa określanego w doktrynie jako zwykle (średnie) naruszenie czynności narządu ciała lub jako rozstrój zdrowia. Kodeks karny przewiduje trzy rodzaje uszkodzeń ciała w postaci: ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (art. 156 k.k.), średniego uszkodzenia w postaci spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, trwającego dłużej niż 7 dni, z wyłączeniem typu kwalifikowanego przez następstwo nieumyślnej śmierci (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekkiego, powodującego naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwające nie dłużej niż 7

dni (art. 157 § 2 k.k.). Przez naruszenie czynności narządu ciała należy rozumieć spowodowanie zmian w organie ciała, które zakłócają jego normalne funkcjonowanie, utrudniając lub wręcz uniemożliwiając wykonywanie zwykłych, typowych, codziennych czynności. Czas trwania naruszenia nie jest zatem tożsamy z okresem leczenia ani z tym określonym w zwolnieniu lekarskim. Jest to przestępstwo o charakterze materialnym. Strona podmiotowa polega na umyślności, jak i nieumyślności. Odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt II aktu oskarżenia, Sąd uznał, że swoim postępowaniem wypełnił on znamiona zarzucanego mu przestępstwa. Groźąc pozbawieniem życia P. F., wzbudzając u pokrzywdzonego obawę spełnienia tej groźby – dopuścił się popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k. czyli przestępstwa określanego jako groźba karalna. Dobrem chronionym przed groźbą karalną jest wolność człowieka w sensie psychicznym, wolność od strachu. Przystępstwo to polega na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę najbliższych – w taki sposób,

że mogła się ona obawiać urzeczywistnienia zapowiedzi, co krępowało jej swobodę działania. Groźba może być skierowana tak jak w niniejszej sprawie przeciwko osobie (np. pozbawienie życia). Nie jest konieczne, by groźba była natychmiast wykonalna; jest nią również taka, która ma być spełniona dopiero w przyszłości. Dla istoty przestępstwa nie ma znaczenia czy istnieją obiektywne warunki zrealizowania groźby i czy sprawca miał w ogóle zamiar ją urzeczywistnić; wystarczy, by wzbudziła ona w zagrożonym subiektywną obawę, że będzie spełniona i by pokrzywdzony miał do takiej obawy podstawy. Przestępstwo ma charakter materialny, jego skutkiem jest wzbudzenie w danej osobie obawy spełnienia groźby. Dokonanie następuje z chwilą jej wyrażenia.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	4	K. K. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Brak nie budzących wątpliwości, wiarygodnych dowodów wskazujących, iż K. K. (1) dopuścił się czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt. Brak jakichkolwiek dowodów podważających skutecznie wyjaśnienia oskarżonego, który nie przyznał się do popełnienia tego czynu. Nawet na podstawie zeznań P. M. nie można uznać, że oskarżony znęcał się nad psem. Z zeznań tego świadka za wyjątkiem			

oceny, iż oskarżony był z tym psem i mógł podjąć działania związane z leczeniem psa, nie wynika aby oskarżony niehumanitarnie traktował psa, utrzymywał go w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym w stanie rażącego zaniedbania, nieleczonej choroby oraz bez odpowiedniego pokarmu. Również nie wynika to jednoznacznie z pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie. Zgodnie z treścią art. 5 § 2 k.p.k. niedające się usunąć wątpliwości należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. Mając powyższe na względzie wobec stwierdzenia okoliczności wskazanych w art. 17 par. 1 pkt 1 k.p.k. należało po myśli art. 414 § 1 k.p.k. oskarżonego K. K. (1) uniewinnić od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II. Należy także wskazać, iż oskarżony nie był właścicielem psa, a zawiadomienie o znęcaniu nad zwierzęciem dotyczyło właścicielki S. W..

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności
-----------	-----------------------	------------------------------	-------------------------

	z wyroku	do przypisanego czynu	
S. W. K. K. (1)	1 5, 6 i 7	1	<p>Uznając oskarżoną S. W. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, przy czym ustalając, iż oskarżona nie działała wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), tj. występku z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, Sąd na mocy art. 35 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. skazał ją na karę 1 roku ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.</p> <p>Uznając oskarżonego K. K. (1) za winnego przestępstwa z art. 157 § 1 k.k., Sąd na mocy art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. skazał go na karę w wymiarze 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 190 § 1 k.k., Sąd na mocy art. 190</p>

§ 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. skazał go na karę **6 miesięcy ograniczenia wolności** polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30 godzin w stosunku miesięcznym**. Na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. wymierzono oskarżonemu za powyższe przestępstwa karę łączną w wymiarze **1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności** zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30 godzin w stosunku miesięcznym**.

Kary ograniczenia wolności wymierzone oskarżonym zdaniem Sądu wzbudzą i utrwalą respekt przed konsekwencjami działań naruszających dobra o doniosłym znaczeniu jakim jest niewątpliwie zdrowie i życie człowieka oraz wolność w sensie psychicznym, a także zdrowie i życie zwierząt. Wymierzając w niniejszej sprawie kary Sąd miał na uwadze, iż oskarżeni byli już karani sądownie. Zdaniem Sądu orzeczone kary zrealizują ustawowe dyrektywy wymiaru kary. Wymierzając kary Sąd kierował się dyrektywami sędziowskiego wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 k.k., a

			zarazem miał na uwadze by dolegliwość kar nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynów oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć.
S. W.	2 i 3	2 i 3	Sąd orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu posiadania przez oskarżoną wszelkich zwierząt przez okres 3 lat. Zdaniem Sądu S. W. nie powinna posiadać zwierząt, o które zupełnie nie dba. Nadto na mocy art. 35 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt orzekł wobec oskarżonej nawiązkę w kwocie 1.000,00 złotych na rzecz Towarzystwa (...) w (...) Oddział w Z..
K. K. (1)	8 i 9	8 i 9	Pokrzywdzony w toku postępowania złożył wniosek o zadośćuczynienie. Na mocy art. 46 § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego P. F. nawiązkę w kwocie 1.000,00 złotych. Nadto na mocy art. 41a § 1 i § 4 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego K. K. (1) zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym P. F. i zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego P. F. na odległość nie mniejszą niż

			50 metrów przez okres 3 lat.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. K. (1)	10	10	Z uwagi na to, że oskarżony w toku postępowania sądowego był reprezentowany przez obrońcę z urzędu, na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. (2) kwotę 619,92 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. K. (1) z urzędu.
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
11 i 12	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania w kwocie po 698,00 złotych oraz obciążono ich opłatami sądowymi w kwocie 180,00 złotych od oskarżonej S. W. i w wysokości 300,00 złotych od oskarżonego K. K. (1). Oskarżeni osiąga dochody i powinni ponieść koszty sądowe.</p> <p>Na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu K. K. (1) w pkt I aktu oskarżenia z art. 35 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt obciążono Skarb Państwa.</p>	
6. 1Podpis		
Sędzia Adam Budowicz Z., dnia 15 kwietnia 2022 roku		